

R-4691

[OFICIO de la Virgen, llamado
Monterrey]. — x [Madrid]: Pedro
Marin, 1779

Nota: Datos sacados de la licencia
El libro empieza en pag. 317

Libro de los Oficios de los difuntos
Lib. 2.
OFICIO

**DE LOS
 DIFUNTOS.**

Se dice enteramente con su Invitatorio, y tres Nocturnos: y se repiten las Antifonas de Visperas, y Maytines en el dia de todos los fieles Difuntos, y en el dia del Entierro, y Aniversario de algun difunto particular, con una Oracion sola de las de abaxo. Y en las Visperas se dexa de decir el Psalmo: **Lauda animá mea**, y en las Laudes el **Depro fúndis**. En todo el otro tiempo se dice este Oficio, como abaxo se advierte.

A VISPERAS.

Comienzase, sin decir otra cosa, desde la Antifona.

Antifona.

Psalmo 114.

Diléxi, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem ora-
tiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam
mihi : * & in diêbus meis in-
vocábo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis : * & perícula inferni
invenérunt me.

Tribulatiómem & dolórem
invéni : * & nomen Dómini
invocávi.

O Dómine líbera ánimam
meam : * miséricors Dómi-
nus, & iustus, & Deus noster
miserêtur.

Custodiens párvulos Dóminus: * humilitátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefècit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placêbo Dómino * in regiône vivôrum.

Al fin de cada Psalmo se dice **R équiem ætérnam * dona eis Dómine.**

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antifona. Placêbo Dómino in regiône vivôrum.

Antifona. Hei mihi Dómine.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam á lábijs iníquis, * & á lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatórijs. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquēbar illis, impugnábant me gratis.

Re-

Réquiem ætérnam.

COMO

arriba.

Antifona. Hei mihi Dómine,
quia incolátus meus prolon-
gátus est.

Antifona. Dóminus custódit
te.

Psalmo 120.

LEvávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómi-
no, * qui fecit cælum & ter-
ram.

Non det in commotiõnem
pedem tuum: * neque dor-
mítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custódit
Israël.

Dóminus custódit te, Dómi-

X

nus

nus protéctio tua, * super ma-
num dexteram tuam.

per diem sol non uret te : *
neque luna per noctem.

Dóminus custôdit te ab om-
ni malo : * custódiat ánimam
tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum
tuum, & éxitum tuum : * ex
hoc nunc, & usque in sæcu-
lum.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Dóminus custôdit
te ab omni malo : custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Antifona. Si iniquitátes.

Psalmo 129.

DE profúndis clamávit ad
te Dómine : * Dómine
exáudi vocem meam:

píant aures tuæ intendéntes, *
in

in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observáveris
Dómine: * Dómine quis sus-
tinêbit?

Quia apud te propitiatio est: *
& propter legem tuam sus-
tínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo
eius: * sperávit ánima mea in
Dómino.

Acustódia matutína usque ad
noctem: * speret Israël in
Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
ricórdia: * & copiôsa apud
eum redemptio.

Et ipse rédime Israël, * ex
ómnibus iniquitatibus eius.

Réquiem ætérnam.

Aña. Si iniquitates observáve-
ris Dómine, Dómine quis sus-
tinêbit?

Antifona. Opera.

Psalmos 137.

Confitêbor tibi Dómine
in toto corde meo : *
quóniam audísti verba oris
mei.

In conspéctu angelôrum psal-
lam tibi : * adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, & con-
fitêbor nómini tuo.

Super misericórdia tua, & ve-
ritáte tua : * quóniam magni-
ficásti super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die invocáve-
ro te, exáudi me : * multipli-
cábis in ánima mea virtûtem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ : * quia au-
diérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in vijs Dómini : *

quó-

quóniam magna est glória
Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus,
& humília réspicit : * & alta
à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tri-
bulatiônis , vivificâbis me : *
& super iram inimicôrum
meôrum extendísti manum
tuam , & salvum me fecit
déktera tua.

Dóminus retríbuet pro me : *
Dómine misericórdia tua in
sæculum : ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Opera manuum
tuárum Dómine ne despicias.

V. Audívi vocem de cælo di-
céntem mihi. *ly.* Beáti mórtui,
qui in Dómino moriúntur.

Antifona. Omne.

Cantico de la Virgen Maria.

Luce 1. c

Magnificat * ánima mea
Dóminum:

Et exultávit spíritus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ: * ecce enim ex
hoc beátam me dicent om-
nes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui
potens est: * & sanctum no-
men eius.

Et misericórdia eius à pro-
génie in progénies * timénti-
bus eum.

Fecit poténtiam in brachio
suo: * dispérsit supérbos men-
te cordis sui.

Despósuit poténtes de sede, *
& exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: *
& dívites dimísit inánes.

Suscêpit Israël púerum suum,
*recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, & sé-
mini eius in sæcula.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Omne quod dat
mihi Pater, ad me véniet, &
eum qui venit ad me, non
ejíciam foras.

Las Preces siguientes se di-
cen de rodillas en los días fe-
riales. Pater noster, en se-
creto. V. Et ne nos indúcas
in tentatiônem. R. Sed libera
nos à malo.

LAuda ánima mea Dómi-
num, laudábo Dóminum
in vita mea : * psallam Deo
meo quám diu fúero.

Nolíte confidére in princípi-
bus : * in filijs hóminum , in
quibus non est salus.

E xíbit spíritus eius, & rever-
tétur in terram suam : * in illa
die períbunt omnes cogitatió-
nes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob ad-
iútor eius , spes eius in Dómi-
no Deo ipsíus : * qui fecit cæ-
lum & terram , mare , & óm-
nia quæ eis sunt.

Qui custódit veritátem in
sæculum , facit iudícium iniú-
riam patiéntibus : * dat escam
esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos:

* **D**óminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * **D**óminus díligit iustos.

Dóminus custôdit ádvenas, pupílum, & viduam suscípiet: * & vias peccatôrum dispérdet.

Regnâbit **D**óminus in sæcula
Deus tuus Sion, * in genera-
tiônem & generatiônem.

Réquiem ætérnam.

ψ. A porta inferi. R. Erue
Dómine ánimas eôrum. ψ.
Requiéscent in pace. R.
Amen.

ψ. **D**ómine exáudi oratiônem
meam. R. Et clamor meus ad
te véniat.

Ore-

Orémus.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor, & humanæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt; Beáta Mariá semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium
Cónditor & Redémptor,
áni-

animábus famulôrum famularúmque tuârum , remisiônem cunctôrum tríbe peccatôrum : ut indulgéntiam , quam semper optavérunt , pijs supplicatiônibus consequántur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculôrum. *R.* Amen.

ψ. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua lúceat eis. *ψ.* Requiéscant in pace. *R.* Amen.

A MAYTINES.

El Invitatorio que se sigue, se ha de decir en la Comemoracion de todos los Difuntos , y todas las veces que se dixerén tres Nocturnos, como se dice arriba en el principio. En los demas tiempos no se dice ; sino comienzase el Oficio

cio de la Antifona de los Nocturnos , y dicese un Nocturno solo con sus Laudes , por este orden. Lunes , y Jueves el Nocturno primero ; Martes, y Viernes, el segundo ; y el tercero, el Miercoles, y Sabado.

Invitatorio. **R** egem , cui ómnia vivunt , * Veníte adorémus.

Y repitese. **R** egem cui
Psalmo 94.

V Eníte , exultémus Dómino , Iubilémus Deo salutári nostro : preocupémus fáciem eius in confessiõne , & in psalmis iubilémus ei.

R egem , cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus , & Rex magnus super

om-

omnes deos : quóniam non repéllét Dóminus plebem suam , quia in manu eius sunt omnes fines terræ & altitú-dines móntium ipse cónspicit. Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare , & ipse fecit illúd , & áridam fundavérunt manus eius : veníte adorémus , & procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino , qui fecit nos , quia ipse est Dóminus Deus noster , nos autem pópulus eius , & oves páscuæ eius.

Regem , cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hódiè si vocem eius audierítis, nolíte obdurâre corda vestra , sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in
de-

desérto : ubi tentavérunt me-
patres vestri , probavérunt , &
vidérunt ópera mea.

Veníte adorêmus.

Quadragínta annis próximus
fui generatióni huic , & dixi:
Semper hi errant corde : ipsi
verò non cognovérunt vias
meas , quibus iurávi in ira mea ,
si introibunt in réquiẽ meam.

Regem , cui ómnia vivunt ,
veníte adorêmus.

Réquiem ætérnam dona eis
Dómine : & lux perpétua lú-
ceat eis. Veníte adorêmus.

Regem , cui ómnia vivunt ,
veníte adorêmus.

En el primer Nocturno.

Para los Lunes , y Jueves.

Antifona. Dirige Dómi-

ne.

Psal-

Psalmo 5.

V Erba mea auribus percipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

inténde voci oratiónis meæ, * rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi & vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus : * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendátium.

Vírum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus :

* Ego autem in multitúdine mi-

misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorâbo ad templum sanctum
tuum in timôre tuo.

Dómine deduc me in iustítia
tua : * propter inimícos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eô-
rum véritas : * cor eôrum va-
num est.

Sepúlchrum patens est guttur
eôrum, linguis suis dolósè agé-
vant , * iúdica illos Deus.

Décidât à cogitatió nibus suis,
secúndum multitudínem im-
pietátum eôrum expélle eos, *
quóniam irritavérunt te Dñe.

Et læténtur omnes , qui spe-
ránt in te, * in ætérnum exul-
tábunt : & habitâbis in eis.

Et

Et gloriabúntur in te omnes,
qui díligunt nomen tuam, *
quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Dírige Dómine
Deus meus in conspéctu tuo
viam meam.

Antifona. Convértere Dó-
mine.

Psalmo 6.

Domine, ne in furóre tuo
árguas me, * neque in
ira tua corrípias me.

Miserêre mei Domine quó-
niam infirmus sum: * sana me
Dómine quóniam conturbâta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbâta est val-
dè: sed tu Dómine úsquequò?

Y

C on-

Convértere Dómine , & éri-
pe ánimam meam : * salvum
me fac propter misericór-
diam tuam,

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui : * in infér-
no autem quis confitébitur
tibi?

Laborávi in gémitu meo, la-
vábo per síngulas noctes lec-
tum meum : * lácrymis meis
stratum meum rigâbo.

Turbátus est à furóre óculus
meus : * inveterávi inter om-
nes inimícos meos.

Discédite à me omnes qui
operámini iniquitátem : * quó-
niam exaudívit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudívit Dóminus depre-
caciónem meam , * Dóminus
ora-

oratiōnem meam suscēpit.

E rubēscant , & conturbēntur vehemēter omnes inimīci mei: * convertāntur & erubēscant valdè velóciter.

R équiem ætérnam.

Antifona. Convértere Dómine , & éripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Antifona. Ne quando.

Psalmo 7.

Domine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me , & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimam meam , * dum non est qui rédimat , neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci

Y 2

istud,

istud, * si est iniquitas in manibus meis:

Si reddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám méritò ab inimícis meis inânis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & compréhéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlvérem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * & synagôga populórum circúndabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me Dómine secúndum

dùm iustítiam meam, * & se-
cúndùm innocéntiam meam
super me.

Consumétur nequítia pecca-
tôrum, & diriges iustum, *
scrutans corda & renes Deus.

Iustum adiutórium meum à
Dómino, * qui salvos facit
rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, &
pátiens: * numquid iráscitur
per síngulos dies?

Nisi convérsi fuerítis, gládium
suum vibrábit: * arcum suum
teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mor-
tis, * sagíttas suas ardéntibus
effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: *
concêpit dolôrem, & péperit
iniquitâtem.

Lacum apéruit, & effòdit eum: * & incidit in fòveam, quam fecit.

Convertêtur dolor eius in caput eius: * & in verticem ipsius iníquitas eius descéndet.

Confitebor Dómino secúndum iustítiam eius: * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Ne quando rápiatur leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *V.* A porta ínferi. *R.* Erue Dómine ánimas eórum. Pater noster, todo en secreto.

Leccion i.

Iob 7. d

PArce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quía magnificas eum

eum? aut quid appônis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum: Usquequò non parcis mihi, nec dimíttis me ut glú-tiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, ô custos hó-minum? quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitá-tem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam: & si mane me quæsieris, non subsístam.

R. Credo quòd Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectûrus sum:

* Et in carne mea vidêbo Deum Salvatórem meum. V.
Quem visûrus sum ego ipse,

& non álius , & óculi mei conspeclúri sunt. Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

Leccion ii.

Iob 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ , dimittam advérsùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnâre : índica mihi cur me ità iúdicés. Numquid bonum tibi vidêtur , si calumniêris me , & ópprimas me opus mánuum tuârum , & consílium impiôrum ádiuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, & tu vidêbis? Numquid sicut dies hóminis dies tui , & anni tui sicut humana sunt témpo-
ra,

ra , Ut quæras iniquitatem meam , & peccatum meum scrutêris? Et scias quia nihil impium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erûere. *R.* Qui Lázarum resuscitásti à monuménto foetidum: * Tu eis Dómine dona réquiem , & locum indulgéntiæ. *V.* Qui ventûrus es iudicâre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Tu eis Dómine dona réquiem , & locum indulgéntiæ.

Leccion iii. *Iob 10. b*

MANUS tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repénte præcípitas me? Memento quæso quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me.

me. Nónne sicut lac mulsís-
ti me, & sicut cáseum me
coagulásti? Pelle & cárnibus
vestísti me: óssibus & nervis
compegísti me: Vitam & mi-
sericórdiam tribuísti mihi, &
vísitátio tua custodívit spíri-
tum meum.

R. Dómine, quando véneris
iudicâre terram, ubi me abs-
córdam à vultu iræ tuæ: *
Quia peccâvi nimis in vita
mea. †. Commíssa mea pa-
véscó, & ante te erúbescó:
dum véneris iudicâre, noli me
condemnâre. Quia peccavi ni-
mis in vita mea. †. Réquiem
ætérnam dona eis Dómine:
& lux perpétua lúceat eis.
Quia peccavi nimis in vita
mea.

Des-

de los Difuntos. 347

Despues à las Laudes, como adelante, fol. 376.

En el segundo Nocturno.

Para los Martes, y Viernes.

Antifona. **In loco páscaæ.**

Psalmo 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * In loco páscaæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiônis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & bâculus tuus: * ipsa me consolâta sunt.

Parásti in conspéctu meo
men-

mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * & calix meus iné-
brians quàm præclârus est!

Et misericórdia tua subsequê-
tur me * ómnibus diêbus vi-
tæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diêrum.

Réquiem ætérnam.

Antifona. In loco páscuæ ibi
me collocávit.

Antifona. I. elícta.

Psalmo 24.

AD te Dómine levávi áni-
mam meam: * Deus
meus in te confido, non eru-
béscam.

Neque irrídeant me inimíci
mei:

mei: * étenim univérſi, qui ſúſtinent te, non confundén-
tur.

Confundántur omnes iníqua
agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas Dòmine demónſtra
mihi: * & sémitas tuas édoce
me.

Dírige me in veritáte tua, &
doce me: * quia tu es Deus
ſalvátor meus, & te ſuſtínui
tota die.

Reminíſcere miſeratiónum
tuârum Dòmine, * & miſeri-
cordiârum tuârum, quæ à sæ-
culo ſunt.

Delícta iuventûtis meæ, *
& ignorántias meas ne me-
míneris.

Secúndùm miſericórdiam
tuam meménto mei tu: *
prop-

propter bonitatem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: *
propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum eius & testimónia eius.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elègit.

Anima eius in bonis demonstrábitur: * & semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus
ti-

timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus ut manifestêtur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserere mei: * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labôrem meum: * & dimitte univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custodi ánimam meam, & érue me: * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

Réquiem ætérnam.

Antífona. Delicta iuventutis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Antífona. Credo vidére.

Psalmo 26.

Dominus illuminatio mea, * & salus mea, quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt & ceciderunt.

Si consistant advérsùm me
cas-

castra , * nōn timēbit cor
meum.

Si exúrgat advérsùm me præ-
lium , * in hoc ego sperábo.

Unam pétij à Dómino, hanc
requíram , * ut inhábitem in
domo Dómini ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dó-
mini , * & vísitem templum
eius.

Quóniam abscóndit me in ta-
bernáculo suo: * in die malô-
rum protéxit me in abscón-
dito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * &
nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuívi , & immolávi in
tabernáculo eius hóstiám
vociferatiōnis : * cantábo,

Z &

& psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserêre mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adiûtor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutâris meus.

Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradíderis me in ánimas
tribulántium me : * quóniam
insurrexérunt in me testes iní-
qui, & mentíta est iníquitas
sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter
age : * & confortétur cor
tuum, & sústine Dóminum.
Rèquien ætérnam.

Antifona. Credo vidére bona
Dómini in terra vivéntium.
V. Cóllocet eos Dóminus cum
princípibus. R. Cum princípi-
bus pópuli sui. Pater noster.
todo en secreto.

Leccion iv. *Iob. 13.*

Respônde mihi: Quantas
hábeo iniquitâtes & pec-
câta, scélera mea & delicta

osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitrâris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris: Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meôrum considerásti: Qui quasi putrêdo consuméndus sum, & quasi vestiméntum, quod coméditur à tínea.

R. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea.* Nec aspiciat me visus hóminis. *Y.* De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem

cem

cem meam. Nec aspiciat me
visus hominis.

Leccion v. *Iob. 14.*

HOMO natus de muliere,
breui vivens tempore,
repletur multis miserijs. Qui
quasi flos egréditur & conté-
ritur, & fugit velut umbra,
& numquam in eodem statu
pérmanet. Et dignum ducis su-
per huiuscemodi aperire ócu-
los tuos, & addúcere eum te-
cum in iudícium? Quis potest
fáceré mundum de immúndo
concéptum sémine? nóne tu
qui solus es? Breves dies hómi-
nis sunt, número ménsium
eius apud te est: constituísti
términos eius, qui præteríri
non póterunt. Recède páulu-
lùm ab eo, ut quiéscat, donec

optâta véniat, sicut mercenárij dies eius. R. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserère mei, dum véneris in novíssimo die.

Anima mea turbâta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserère mei dum véneris in novíssimo die.

Leccion vi.

Job 14. c

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordêris mei? Putásne mórtuus homo rursùm vivat? cunctis diêbus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat
im-

immutatio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis. R. Ne recordêris peccáta mea Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculū per ignem. V. Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris iudicáre sæculum per ignem, V. Requiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. Dum véneris iudicáre sæculum per ignem.

Despues à las Laudes como adelante, fol. 376.

En el tercer Nocturno.

Para los Miercoles, y Sábados. Antifona. **Compláceat.**

EXpéctans expectávi Dó-
minum, * & inténdit
mihi.

Et exaudivit preces meas, *
& edúxit me de lacu misériae,
& de duto fæcis.

Et státuit super petram pedes
meos: * & diréxit gressus
meos.

Et immísit in os meum cán-
ticum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi & timébunt:
* & sperábunt in Domino.

Beátus vir, cuius est nomen
Dómini spes eius: * & non
respéxit in vanitátes & insá-
nias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus
meus mirabília tua: * & co-
gi-

gitationibus tuis non est qui
similis sit tibi.

Annunciavi & locutus sum: *
multiplicati sunt super núme-
rum.

Sacrificium & oblationem
noluisti: * aures autem per-
fecisti mihi.

Holocáustum & pro peccáto
non postulasti: * tunc dixi:
Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de
me ut fácerem voluntátem
tuam: * Deus meus vólui, &
legem tuam in médio cordis
mei.

Annunciavi iustítiam tuam in
Ecclesia magna, * ecce lábia
mea non prohibêbo: Dómine
tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi
in

in corde meo: veritatem
 tuam & salutare tuum dixi.
 Non abscondi misericordiam
 tuam, & veritatem tuam * à
 concilio multo.

Tu autem Dómine ne lon-
 gè fácias miseratiónes tuas à
 me: * misericórdia tua &
 véritas tua semper suscepé-
 runt me.

Quóniam circumcédérunt me
 mala, quórum non est núme-
 rus: * comprehendérunt me
 iniquitátes meæ, & non pó-
 tui ut vidêrem.

Multiplicátæ sunt super ca-
 píllos cápitis mei: * & cor
 meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut
 éruas me: * Dómine, ad ad-
 iuvándum me réspice.

Confundántur & reveereántur simul, qui quæerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & reveereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiõnem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæerentes te : * & dicant semper : Magnificêtur Dóminus : qui díligunt salutare tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper : * Dóminus solícitus est mei.

Adiûtor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérrnam.

Antifona. Compláceat tibi
Dómine, ut erípias me : Dó-
mine ad adiuvándum me res-
pice.

Antifona. Sana Dómine.

Psalmo 40.

BEátus qui intélligit super
egênum, & páuperem : *
in die mala liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum, &
vivíficet eum, & beátum fá-
ciat eum in terra : * & non
tradat eum in ánimam inimi-
còrum eius.

Dóminus opem ferat illi su-
per lectum dolôris eius : * uni-
vèrsam stratum eius versásti-
in infirmitate eius.

Ego dixi : Dómine miserere
mei

bi mei: * sana animam meam,
 ró quia peccávi tibi.

es. Inimíci mei dixerunt mala
 mihi: * Quando moriêtur, &
 peribit nomen eius?

Etsi ingrediebâtur ut vidêret,
 vana loquebâtur, * cor eius
 er congregâvit iniquitâtem sibi.

* Egre diebâtur foras, * & lo-
 quebâtur in idípsum.

Advêrsùm me susurrábant
 & omnes inimíci mei: * advêr-
 sùm me cogitábant mala mihi,

on Verbum iníquum constitué-

unt advêrsùm me: * Num-

quid qui dormit non adjíciet

ut resúrgat?

ni Etenim homo pacis meæ, in

stuo sperávi: * qui edébat pa-

ces meos, magnificávit super

re ne supplantatiónem.

ei Tu

Tu autem Dómine miserere
mei, & resúscita me: * & re-
tríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-
luísti me: * quóniam non gau-
dèbit inimicus meus super me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepísti: * & confir-
másti me in conspéctu tuo in
ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus
Israël à sæculo, & usque in
sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Sana Dómine áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

Antifona. Sitívit.

Psalmo 41.

Quemádmódum desíde-
rat cervus ad fontes
aquá-

aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hec recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis est anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutata-

târe vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum ánima mea conturbâta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis, & Hermónijm à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractârum tuârum. Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandâvit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo: * Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristâtus incêdo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea,

mea , * exprobravérunt mihi , qui trébulant me inimíci mei:

Itém dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitêbor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: Quando véniam , & apparêbo ante fáciem Dómini *Ps.* Ne tradas béstijs ánimas confiténtes tibi. *R.* Et ánimas páuperum tuòrum ne obliviscáris in finem. Pater noster , todo en secreto.

S Píritus meus attenuábitur,
dies mei breviabúntur,
& solùm mihi súperest sepúl-
chrum. Non peccávi, & in
amaritudinibus morátur ócu-
lus meus. Líbera me Dómine,
& pone me iuxta te, & cu-
júsvis manus pugnet contra
me. Dies mei transiérunt, co-
gitationés meæ dissipátæ sunt,
torquéntes cor meum: No-
ctem vertérunt in diem, &
rursùm post ténebras spero
lucem. Si sustinúero, infér-
nus domus mea est, & in té-
nebris stravi léctulum meum.
Putrédini dixi: Pater meus es,
mater mea, & soror mea,
vérmibus. Ubi est ergo nunc
præstolátio mea, & patién-
tiam

tiam meam quis considerat?

R. Peccantem me quotidie,
& non me poenitentem, ti-
mor mortis conturbat me *

Quia in inférno nulla est re-
demptio, miserere mei Deus,
& salva me. *ψ.* Deus in nó-
mine tuo salvum me fac, &
in virtute tua libera me. Quia
in inférno nulla est redemp-
tio, miserere mei Deus, &
salva me.

Leccion viii.

Iob 19. c

Pelli meæ, constumptis cár-
nibus, adhæsit os meum,
& derelicta sunt tantummodo
lábia circa dentes meos. Mise-
rémini mei, miserémini mei,
saltem vos amici mei, quia
manus Dómini tétigit me.
Quare persequimini me sicut

Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quód Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et rursùm circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidêbo Deum meum. Quem visûrus sum ego ipse, & óculi mei conspectûri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine, secúndùm actum meum noli me iudicâre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideò déprecor maiestâtem tuam, * Ut tu Deus déleas ini-

iniquitâtem meam. *ÿ.* Ampliùs lava me Dómine ab iniustítia mea, & à delícto meo munda me. Ut tu Deus déleas iniquitâtem meam.

Leccion ix. *Iob 10. d*

Quare de vulva eduxísti me ? qui útinam consumptus essem ne óculus ne vidêret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diêrum meórum finiêtur brevi ? dímítte ergo me, ut plangam páulum dolôrem meum : Antequam vadam & non revér- tar, ad terram tenebrôsam, & opértam mortis calígine: Terram misériae & tenebrâ- rum, ubi umbra mortis, &

nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

R. Libera me Dómine de vijs inferni, qui portas æreas confregisti: & visitasti inférnum, & dedisti eis lumen, ut viderent te: * Qui erant in pœnis tenebrârum. **Ÿ.** Clamântes & dicéntes: Advenisti Redemptor noster. Qui erant in pœnis tenebrârum. **Ÿ.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua luceat eis. Qui erant in pœnis tenebrârum.

Y se dice siempre en el Oficio ferial.

El responso que se sigue se dice solamente en el dia de los Difuntos, y quando se dicen tres Nocturnos como arriba.

R. **L**ibera me **D**ómine de morte ætérna; in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt & terra: * **D**um véneris iudicâre sæculum per ignem. **ŷ.** Tremens factus suum ego, & tímeo, dum discússio vénerit, atque ventûra ira. Quando cæli movéndi sunt, & terra. **ŷ.** Dies illa, dies iræ, calamitâtis & misériæ, dies magna & amâra valdè. **D**um véneris iudicâre sæculum per ignem. **ŷ.** Réquiem ætérnam dona eis **D**ómine: & lux perpétua lúceat eis. **L**ibera me **D**ómine de morte ætérna in die illa treménda. Quando cæli movéndi sunt & terra. **D**um véneris iudicâre sæculum per ignem.

A LAUDES.

Antifona. Exultábunt Dómino.

Psalmo 50.

Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut iustificaris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ec-

Ecce enim in iniquitatibus
 concéptus sum: * & in peccá-
 tis concêpit me mater mea.
 Ecce enim veritâtem dilexís-
 ti: * incérta, & occúlta sa-
 piéntiæ tuæ manifestásti mihi.
 Aspérges me hysópo, & mun-
 dâbor: * lavâbis me, & su-
 per nivem dealbâbor.

Audítui meo dabis gáudium
 & lætítiam: * & exultábunt
 ossa humiliâta.

Avérte fáciem tuam à pec-
 cátis meis: * & omnes iniqui-
 tates meas dele.

Cor mundum crea in me
 Deus: * & spíritum rectum
 innova in viscéribus meis.

Ne projicias me à fácie tua: *
 & spíritum sanctum tuum nè
 áuferas à me.

Red-

Redde mihi lætítiam salutáris
tui: * & spírítu principáli con-
firma me.

Docébo iníquos vias tuas: * &
ímpij ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus
Deus, Deus salútis meæ: * &
exultábit lingua mea iustí-
tiam tuam.

Dómine , lábía mea apéries: *
& os meum annunciábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluísset sacrifici-
um dedíssem útique: * holo-
iústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus con-
tribulátus: * cor contrítum,
& humiliátum Deus non des-
pícies.

Benígnè fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædifi-
cén-

céntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ , oblatiónes , & holo- cáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Antitona. Exultábunt Dómi- no ossa humiliáta.

Antifona. Exáudi Dómine.

Psalmo 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * & tibi reddêtur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquôrum prævalué- runt super nos : * & impietá- tibus nostris tu propitiáberis.

Beátus , quem elegisti , & as- sumpsisti : * inhabitábit in átrijs tuis.

Re-

Replébimur in bonis domus
tuæ : * sanctum est templum
tuum, mirabile in æquitâte.

Exáudi nos Deus salutâris no-
ster , * spes ómnium finium
terræ , & in mari longè.

Præparans montes in virtûte
tua , accinctus poténtia : * qui
contúrbas profúndum maris
sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes , & ti-
mébunt qui hábitant térmi-
nos à signis tuis : * éxitus ma-
tutini & vespere delectâbis.

Visitásti terram & inebriásti
eam : * multiplicásti locuple-
târe eam.

Flumen Dei replétum est
aquis , parásti cibum illórum :
* quóniam ità est præparatio
eius.

Rivos eius inébria, multipli-
ca genimina eius: * instillicí-
dijs eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni be-
nignitátis tuæ: * & campi tui
replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciôsa desérti:
* & exultatiône colles accin-
géntur.

Indúti sunt árietes óvium, &
valles abundábunt fruménto:
* clamábunt, étenim hym-
num dicent.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Exáudi Dómine
oratiônem meam, ad te om-
nis caro véniet.

Antifona. Me suscepit.

Psalmo 62.

DEUS Deus meus * ad te
de luce vígilo.

Si-

Sitívit in te ánima mea , *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta , & ínvia , &
inaquósa : * sic in sancto ap-
páruí tibi , ut vidêrem virtû-
tem tuam , & glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-
córdia tua super vitas : * lá-
bia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea :
* & in nómine tuo levábo
manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine re-
pleátur ánima mea : * & lá-
bijs exultatiónis laudábit os
meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum , in matutínis me-
ditábor in te : * quia fuísti ad-
iútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscêpit dèxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferiôra terræ: * tradéntur in manus gládij, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loqüéntium iniqua.

Psalmo 66.

DEUS misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Con-

Confiteántur tibi pópuli
Deus: * confiteántur tibi pó-
puli omnes.

Læténtur & exúltent gentes:
* quóniam iúdicas pópulos in
æquitáte, & gentes in terra dí-
rigis.

Confiteántur tibi pópuli
Deus: confiteántur tibi pó-
puli omnes: * terra dedit fruc-
tum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedícat nos Deus:
* & métuant eum omnes fines
terræ.

Réquiem ætérnam.

Antifona. A porta ínferi.

Cantico de Ezequias. *Isai. 38.*

EGO dixi: In dimídió dié-
rum meórum * vadam
ad portas ínferi.

Quæ-

Quæsivi resíduum annôrum
meôrum , * dixi : Non vidêbo
Dóminum Deum in terra vi-
vêntium.

Non aspíciam hóminem ul-
tra : * & habitatôrem quiê-
tis.

Generátio mea ablâta est , &
convolûta est à me , * quasi
tabernáculum pastôrum.

Præcîsa est velut à texénte,
vita mea : dum adhuc ordî-
rer , succídit me : * de manè
usque ad vésperam finies me.
Sperâbam usque ad manè , *
quasi leo sic contrívit omnia
ossa mea :

De manè usque ad vésperam
finies me ; * sicut pullus hi-
rúndinis sic clamábo , medi-
tâbor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi meí , *
suspiciéntes in excélsu.

Dómine vim pátiór , respón-
de pro me. * Quid dicam,
aut quid respondêbit mihi,
cú m ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amaritúdi-
ne áni-
mæ meæ.

Dómine si sic vívitur , & in
tálibus vita spíritus meí , cor-
rípies me , & vivificâbis me. *
Ecce in pace amaritúdo mea
amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non períret , * pro-
iecísti post tergum tuum óm-
nia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébi-
tur tibi neque mors laudâbit
te : * non expectábunt qui des-
cén-

céndunt in lacum , veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi , sicut & ego hódie : * pater filijs notam fáciat veritátem tuam.

Dómine salvum me fac , * & psalmos nostros cantábimus cunctis diêbus vitæ nostræ in domo Dómini.

R équiem ætérnam.

Antifona. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Antifona. Omnis spíritus.

Psalmo 148.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli eius : * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol & luna : *
 laudáte eum omnes stellæ , &
 lumen.

Laudáte eum cæli cælôrum : *
 & aquæ omnes , quæ super
 cælos sunt , laudent nomen
 Dómini.

Quia ipse dixit , & facta sunt : *
 ipse mandávit , & creáta
 sunt.

Státuit ea in ætérnum , & in
 sæculum sæculi : * præcéptum
 pósuit , & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra , *
 dracones , & omnes abyssi.

Ignis , grando , nix , glácies,
 spíritus procellârum : * quæ
 faciunt verbum eius:

Montes , & omnes colles : *
 ligna fructífera , & omnes
 cedri.

Béstiaë , & univérſa péco-
ra : * ſerpéntes , & vólucres
pennátæ :

Reges terræ , & omnes pópu-
li : * príncipes , & omnes iú-
dices terræ .

Iúvenes , & vírgines : ſenes
cum iunióribus laudent no-
men Dómini : * quia exaltá-
tum eſt nomen eius ſolúſ .

Conféſſio eius ſuper cælum,
& terram : * exaltávit cornu
pópuli ſui .

Hymnus , ómnibus ſanctis eius :
* filijs Iſraël , pópulo appro-
pinquánti ſibi .

Psalmo 149.

CAntáte Dómino cánti-
cum novum : * laus eius
in Eccleſia ſanctórum .

Lætétur Iſraël in eo , qui fe-

cit eum : * & filij Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro : * in tympano, & psalterio psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * & exaltábit mansuétos in salutem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * & gládij ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium

conscriptum: * glória hæc est
ómnibus sanctis eius.

Psalmo 150.

Laudáte Dóminum in san-
ctis eius: * laudáte eum
in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus
eius: * laudáte eum secún-
dum multitudinem magnitú-
dinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: *
laudáte eum in psaltério, &
cíthara.

Laudáte eum in tympano, &
choro: * laudáte eum in chor-
dis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis be-
nesonántibus: laudáte eum in
cymbalis iubilatiônis: * omnis
spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antifona. Omnis spírítus laudet Dóminum. *V.* Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

R. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Antifona. Ego sum.

Cántico de Zacarías.

Lucæ i. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, & fecit redemptiõnem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctõrum, * qui à sæculo sunt, Prophetârum eius:

Salâtem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quòd iurâvit ad Abraham patrem nostrum, * datûrum se nobis:

Ut sinè timôre, de manu inimicôrum nostrôrum liberáti, * serviâmus illi.

In sanctitâte, & iustitia coram ipso, * ómnibus diêbus nostris.

Et tu puer, prophêta Altíssimi vocáberis: * præibis enim antè fáciem Dómini parâre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salûtis plebi eius: * in remissiônem peccatôrum eôrum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit

vit nos , óriens ex alto:

Illumináre his qui in tènebris , & in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antífona. Ego sum resurréctio , & vita : qui credit in me , etiámsi mortuus fúerit , vivet : & omnis qui vivit , & credit in me , non moriétur in ætérnum.

Las Preces infrascriptas en los dias feriales , se dicen de rodillas. Pater noster , todo en secreto. *Ps.* Et ne nos indúcas in tentatiônem. *R.* Sed líbera nos à malo.

Psalmo 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómi-
mi-

mine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendentes,*
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris
Dómine : * Dómine quis sus-
tinêbit?

Quia apud te propitiatio est:*
& propter legem tuam sustí-
nui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo
eius : * sperávit ánima mea in
Dómino.

Acustódia matutína usque
ad noctem : * spéret Israël in
Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
ricórdia : * & copiôsa apud
eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex
ómnibus iniquitatibus eius.

Réquiem æternam.

V. A porta inferi. R. Erue
 Dómine ánimas eórum. V.
 Requiéscant in pace. R. Amen.
 V. Dómine exáudi oratiónem
 meam. R. Et clamor meus
 ad te véniat.

Orémus.

DEUS , qui inter Apostó-
 licos sacerdotés , fámu-
 los tuos Pontificáli , seu sa-
 cerdotáli fecisti dignitáte vi-
 gère : præsta quæsumus ; ut
 eórum quoque perpétuo ag-
 gregéntur consórtio.

DEUS , véniaæ largítor &
 humanae salútis amátor ;
 quæsumus cleméntiam tuam ;
 ut nostræ congregatiónis fra-
 tres , propínquos , & benefac-
 tóres , qui ex hoc sæculo
 transiérunt , Beáta María sem-
 per

per vírgine intercedente cum
 ómnibus Sanctis tuis, ad per-
 pétuæ beatitúdinis consór-
 tium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium
 Cónditor & Redémptor
 animâbus famulôrum famu-
 larúmque tuârum, remissiô-
 nem cunctôrum tríbe pecca-
 tôrum: ut indulgéntiam, quam
 semper optavérunt, pijs sup-
 plicatióibus consequántur.
 Qui vivis & regnas in sæcula
 sæculôrum. *R.* Amen

ψ. Réquiem ætérnam dona
 eis Dómine. *R.* Et lux per-
 pétue lúceat eis. *ψ.* Requiés-
 cant in pace. *R.* Amen.

En el dia de la Commemo-
 racion de todos los Difuntos,
 se dice la Oracion: **Fidélium**
 Deus

Deus ómnium , y en el fin.
 Qui vivis & regnas cum Deo
 Patre in unitate Spíritus san-
 cti Deus , per ómnia sæcula
 sæculôrum. R. Amen.

Réquiem ætérnam dona eis
 Dómine : & lux perpétua lí-
 ceat eis , &c.

En el dia que murió el di-
 funto , ò la difunta.

Oracion.

A Bsólve , quæsumus Dó-
 mine , ánimam fámuli
 tui (vel fámulæ tuæ) N. ut
 defúntis (vel defúncta) sæ-
 culo , tibi vivat : & quæ per
 fragilitâtem carnis humana
 conversatióne commísit , tu
 vénia misericordíssimæ pie-
 tâtis abstérge. Per Dóminum,
 &c.

Por Obispo difunto.

Oracion.

DEUS, qui inter Apostó-
licos sacerdôtes, fâmu-
lum tuum Pontificáli fecisti
dignitâte vigêre : præsta quæ-
sumus ; et eôrum quoque per-
pétuo aggregéntur consortio.
Per Dóminum.

Por Sacerdote difunto , se
dice la misma Oracion , mas
donde dice , Pontificáli di-
gase , Sacerdotáli.

Por el padre difunto.

Oracion.

DEUS , qui nos patrem &
matrem honorâre præ-
cépisti : miserere cleménter
ánimæ patris mei , eiúsque
peccâta dimítte ; meque eum
in æternæ claritâtis gáudio
fac

fac vidêre. Per Dóminum.

Por madre difunta se dice la misma Oracion; mas donde dice , patris mei , digase, matris meæ ; y en lugar de meque eum , dirá , meque eam.

Por padre , y madre.

Oracion.

DEUS , qui nos patrem & matrem honorâre præcepisti : miserêre clemênter animâbus patris , ac matris meæ , eorúmque peccâta dimitte : meque eos in æternæ claritâtis gáudio fac vidêre. Per Dóminum , &c.

Por un difunto.

Oracion.

INclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, qui-

quibus misericórdiam tuam
súpplīces deprecámur: ut áni-
mam fámuli tui , quam de
hoc sæculo migrâre iussisti,
in pacis ac lucis regiõne con-
stítuas , & Sanctõrum tuõrum
iúbeas esse consórtem. Per
Dóminum nostrum , &c.

Per una Difunta.

Oracion.

QUæsumus Dómine , pro
tua pietâte miserere
ánimæ fámulæ tuæ , &
à contágijs mortalitâtis exû-
tam , in ætérna salvatiõnis
partem restítue. Per Dómi-
num.

En el dia del Aniversario.

Oracion.

DEus indúlgentiârum Dó-
mine , da animâbus fá-

Cc

mu-

mulôrum famularúmque tuarum, quorum anniversarium depositionis diem commemorâmus, refrigerij sedem, quiêtis beatitudinem, & lûminis claritâtem. Per Dóminum nostrum.

Si por uno solo se hiciere el Aniversario, se dirá en singular.

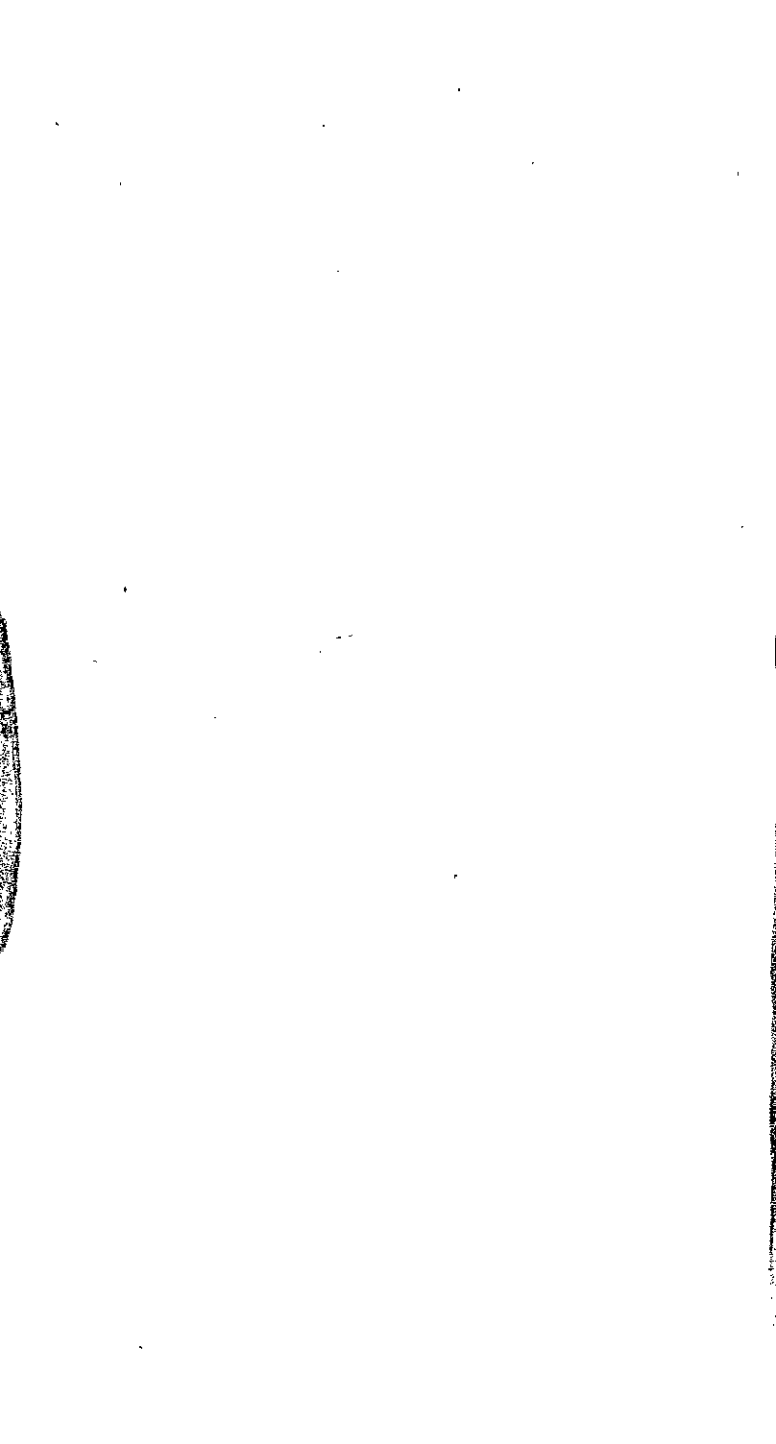
Por los Difuntos hermanos, allegados, y bienhechores, se dirá la Oracion: Deus, véniaë largitor, & humanæ salûtis amâtor, que está à fol. 396.

En general por los Difuntos.
Oracion.

Fidélium Deus ómnium
Cónditor & Redemptor,
animâbus famulôrum famula
rúm-

rúmque tuárum , remissiõ-
nem cunctõrum tríbe pec-
catõrum : ut indulgéntiam,
quam semper optavérunt,
pijs supplicatiõnibus conse-
quántur. Qui vivis & regnas in
sæcula sæculõrum. R. Amen.

✠. Réquiem ætérrnam dona
eis Dómine. R. Et lux per-
pétua lúceat eis. ✠. Requiés-
cant in pace. R. Amen.

T A B L A.

ADvertencia al Lector como se ha de leer el Oficio de la Virgen.

Tabla de los Tiempos.

El Kalendarario.

El Evangelio de S. Juan.

Oracion para antes del Oficio de la Virgen. 202.

Oracion para despues del Oficio de la Virgen. 203.

Las Horas de nuestra Señora 212.

Letanias de nuestra Señora de Loreto. 205.

Symbolo de S. Athanasio. 214.

Hymno Veni Creator Spiritus, &c. 221.

Las siete Antifonas mayores. 226.

Los

Los siete Psalmos Penitenciale. 229.

Letanias de todos los Santos con sus Oraciones. 249.

Exercicios para prepararse à recibir los Sacramentos de la Confesion , y Sagrada Comunión. 267.

Acto amoroso de confianza en Jesus , y Maria. 302.

Los siete Gozos de San Joseph. 306.

Oracion para cada dia , que el Señor Emperador Carlos V. rezaba cada mañana. 312.

Oficio de los Difuntos. 317.

LICENCIA, Y APROBACION
del Excelentísimo Señor Comisario
General de la Santa Cruzada.

NOS D. Manuel Ventura Figueroa, Cavallero Gran-Cruz de la Real distinguida Orden de Carlos III. Arcediano de Nendos, Dignidad de la Santa Apostolica Metropolitana Iglesia de Santiago, del Consejo, y Camara de S. M. Governador del Real de Castilla, Comisario Apostolico General de la Santa Cruzada, y demas Gracias en todos sus Reynos, y Señorios, y Juez Privativo Apostolico y Real para todo lo tocante al Nuevo Rezado, su impresion, tasa, y distribucion &c.

Mediante que en virtud de permiso nuestro se ha reimpresso en la Oficina de D. Pedro Marin, uno de los Individuos de la Real Compañia de Impresores, y Libreros de esta Corte el Oficio de la Virgen, llamado Monterrey; y que por Certificacion del Doct. D. Juan Felix Del-

Delcoso y Molina, Revisor, ò Corrector nombrado, su fecha veinte y ocho de Abril proximo, consta estar arreglado y conforme al que ha servido de original: concedemos licencia à la misma Real Compañia para que pueda dar por precio de cinco rs. y treinta mrs. cada exemplar en papel à el Real Monasterio de S. Lorenzo del Escorial, y éste venderlo al público à siete rs. y doce mrs. tambien en papel, en cuya total cantidad va comprendida la quarta parte de regalía que à éste corresponde. Y mandamos que este nuestro Despacho se ponga al principio de cada exemplar; y que no pueda venderse à mas precio que el que va referido respectivamente. Dada en Madrid à primero de Septiembre de mil setecientos setenta y nueve.

D. Manuel Ventura Figueroa.

Por mandado de S. E.

Antonio de Quadra.